

5. ការពង្រីកដេស៊ីមាលដោយគ្មានទីបញ្ចប់ (Développements décimaux illimités).

និយមន័យ

យើងហៅថា ការពង្រីកដេស៊ីមាលដោយគ្មានទីបញ្ចប់ សរសេរជាអក្សរកាត់ដោយ (D.D.I.) គឺជា ស្វ៊ីតអនន្ត នៃចំនួនគត់ $a_0, a_1, a_2, a_3, \dots, a_n, \dots$ ដែលមាន តួទីមួយ a_0 ជា ចំនួនគត់រឿងទីប ហើយតួបន្តបន្ទាប់ទៅទាំងអស់ $a_i (i \geq 1)$ ផ្ទៀងផ្ទាត់នឹង $0 \leq a_i \leq 9$ ។ D.D.I. កំណត់ដោយ ស្វ៊ីត (a_i) នឹងតាងដោយ $A = a_0, a_1 a_2 a_3 \dots a_n \dots$ ចំនួន a_0 ហៅថា ផ្នែកគត់នៃ A ហើយ ចំនួន $a_n (n \geq 1)$ ហៅថា ដេស៊ីមាលជួរ n (décimale de rang n) ។

ហើយមុននឹងបញ្ចប់ ចំនួនដេស៊ីមាលរឿងទីប (le nombre décimal relatif)

$$A_n = a_0, a_1 a_2 a_3 \dots a_n = \sum_{i=0}^n 10^{-i} a_i$$

ជា តម្លៃដេស៊ីមាលប្រហែល លំដាប់ n នៃ A (valeur décimale approchée d'ordre n de A) ។

-បើ ចំពោះ $p > n$, គេមាន $a_p = 0$ នោះគេថា A^1 ជាតំណាង ចំនួនដេស៊ីមាល A_n ។ គួរកត់ថា ចំនួនដេស៊ីមាលធម្មតានីមួយៗ មានតំណាង D.D.I. តែមួយគត់ ដែល មាន ចំនួនដេស៊ីមាល ខុសពីសូន្យ មិនអនន្ត²។

ដូច្នេះ គេមាន ការត្រូវគ្នាប៊ីសេចទីវ (correspondance bijective) រវាង សំនុំ D^3 នៃចំនួន

¹ កុំភ្លេចថា A ជា D.D.I
² ព្រោះ D.D.I អាចមានដេស៊ីមាល ខុសពីសូន្យ មានច្រើនរហូតដល់អនន្ត ក៏មានដែរ។
³ D^3 សំនុំនៃចំនួនទសភាគធម្មតាដែលយើងប្រើរាល់ថ្ងៃ ឧបមាដូចជា ចំនួន 3,14 ឬ 1250,034 ជាដើម ។

ដេស៊ីម៉ាលធម្មតា និង សំនុំ Δ_0^4 នៃ D.D.I. ដែលមានសូន្យច្រើនដល់អនន្តនៅខាងចុង។
 សំនុំនៃ D.D.I. ទាំងអស់ នឹងតាងដោយ Δ ។

ទំនាក់ទំនងនៃលំដាប់ (Relation d'ordre).

ដើម្បីកំណត់ប្រមាណវិធី លើចំនួន D.D.I. យើងនឹងទុកថា ចំនួន D.D.I ជាលីមីតនៃស្វ៊ីត
 កើន នៃចំនួនដេស៊ីម៉ាល (nous considérerons les DDI comme limites de suites croissantes de
 nombre décimaux). ។ ដូច្នេះយើងត្រូវកំណត់ជាមុននូវនិយមន័យរបស់ ទំនាក់ទំនងនៃ
លំដាប់ កំណត់លើ Δ ដោយថា ទំនាក់ទំនងនៃលំដាប់ នេះ ត្រូវគ្នានឹង ទំនាក់ទំនងនៃ
លំដាប់ កំណត់លើ Δ_0 កាលណា Δ_0 ដូចគ្នានឹង D ហើយនៅពេល
 នោះយើងយក ទំនាក់ទំនងនៃលំដាប់ធម្មតា លើ D មកកំណត់លើ Δ_0 ។
 ដោយសំដៅជានិច្ច A_n ជា តម្លៃដេស៊ីម៉ាលប្រហែល លំដាប់ n នៃ A (ដោយ A ជា
 D.D.I.) យើងបាន ទំនាក់ទំនងនៃលំដាប់ លើ Δ ដោយសន្មត ថា ៖

$A \leq B$ បើកាលណាចំពោះ ចំនួន $n \in \mathbb{N}$ ណាមួយក៏ដោយ, គេបាន $A_n \leq B_n$ (R1)
--

ដោយប្រើ (R1) យើងត្រូវបញ្ជាក់ថា ៖

1/ $A \leq A$ ជាទំនាក់ទំនងត្រូវ

$A \leq A \Rightarrow$ ចំពោះ ចំនួន $n \in \mathbb{N}$ ណាមួយក៏ដោយ គេបាន $A_n \leq A_n$ ។

ដោយ A_n ជាចំនួនផ្នែកដេស៊ីម៉ាលធម្មតា អះអាងថា $A_n \leq A_n$ នេះត្រូវ ហើយក៏ត្រូវ
 $\forall n \in \mathbb{N}$ ទៀត ដូច្នេះ យើងក៏អាចសន្និដ្ឋានថា $A \leq A$ ត្រូវ។ ចំពោះ ទំនាក់ទំនង

⁴ D.D.I នៅក្នុង Δ_0 គឺ D.D.I. ដែលមានសូន្យនៅខាងចុង ច្រើនដល់អនន្ត ដូចជា 85,367000..000.....ជាដើម។
 D.D.I នៅក្នុង Δ_9 គឺ D.D.I. ដែលមានលេខ 9 នៅខាងចុង ច្រើនដល់អនន្ត ដូចជា 5,367999...9999..ជាដើម។

$A \leq A$ នេះ គេហៅថា ទំនាក់ទំនង រេហ្វឺឡិចស៊ីវ (la relation est réflexive)

2/ $A \leq B$ និង $B \leq C \Rightarrow A \leq C$

ដោយ $A \leq B \Rightarrow A_n \leq B_n$, ដោយ (R1) } $\Rightarrow A_n \leq C_n$ នេះត្រូវ
ដោយ $B \leq C \Rightarrow B_n \leq C_n$, ដោយ (R1) } ហើយក៏ត្រូវ $\forall n \in \mathbb{N}$ ដែរ ។

គឺថាយើងបាន $A \leq C$ ដូច្នោះ

[$A \leq B$ និង $B \leq C \Rightarrow A \leq C$] ការអះអាងនេះត្រូវ ហើយគេហៅថាជា ទំនាក់ទំនង ត្រង់ស៊ីស៊ីវ (la relation est transitive) ។

3/ ចំពោះ ចំនួនផ្នែកដេស៊ីម៉ាលធម្មតា ៖

$A_n \leq B_n$ }
 $B_n \leq A_n$ } $\Rightarrow A_n = B_n \quad \forall n \in \mathbb{N}$, នោះយើងអាចទាញយកដោយ (R1), $A = B$

ដូច្នោះ $A \leq B$ ជា ទំនាក់ទំនងអង់ទីស៊ីមេទ្រិក (la relation est antisymétrique) ។

យើងសង្កេតថា $A_n \leq B_n \Rightarrow A_p \leq B_p$ ចំពោះ $p < n$ ។

បើ $A \in \Delta_0$ និង $B \in \Delta_0$ នោះ A និង B ជាចំនួនដំណាងតែរៀងខ្លួន នៃចំនួនដេស៊ីម៉ាល

A_n និង B_n ដូច្នោះយើងឃើញថា $A \leq B \Leftrightarrow A_n \leq B_n$ (R2)

តែ តើ ទំនាក់ទំនង $A \leq B$ ក្នុង (R2) នេះ ក៏នៅតែប្រើបានលើ សំនុំ Δ ដែរឬទេ?

យើងឆ្លើយថាប្រើបានដោយ យើងឲ្យរបៀបសម្រាប់ ប្រៀបធៀប ពីរចំនួន D.D.I. ជា ទូទៅ ៖

លក្ខណវិនិច្ឆ័យ ក្នុងការប្រៀបធៀប (Critère de comparaison).

គេឲ្យ $A = a_0, a_1 a_2 \dots a_n \dots$ និង $B = b_0, b_1 b_2 \dots b_n \dots$ ពីរ D.D.I. ជាទូទៅ។

ដើម្បីថា $A > B$ ត្រូវតែនិងគ្រាន់តែ មានចំនួនគត់ n មួយដែលធ្វើឲ្យ $a_n > b_n$ និង

$$a_i = b_i \text{ ចំពោះ } i < n \text{ ។}$$

លក្ខណវិនិច្ឆ័យនេះបាន ពីក្បួនដែលយើងធ្លាប់តែប្រើក្នុងការប្រៀបធៀបពីរចំនួន ផ្នែកដេស៊ីម៉ាល។ គេក៏អាចថា ពីរចំនួន D.D.I. មិនស្មើគ្នា កាលណាក្នុងការប្រៀបធៀប ដេស៊ីម៉ាលនិងដេស៊ីម៉ាល មានចំនួនដេស៊ីម៉ាលណាមួយខុសពីគ្នាជាលើកដំបូង ហើយ នៅពេលនោះ យើងក៏អាចប្រៀបធៀបនឹងគ្នានូវចំនួន D.D.I. ទាំងពីរនោះ ។ ដោយ របៀបនេះ យើងអាចប្រៀបធៀបពីរចំនួន D.D.I. ជាទូទៅ ។ ដូច្នោះ ទំនាក់ទំនង $A \leq B$ ជាទំនាក់ទំនងនៃលំដាប់ទាំងអស់ (relation d'ordre totale)⁵ ។

អនុវត្តន៍

1/ យើង ថាសូន្យ (0) គឺ D.D.I. ដែល ត្រូវទាំងអស់ សុទ្ធតែសូន្យ ៖ កំណត់ដោយ $a_i = 0, \forall i ;$

ហើយគេឲ្យចំនួន D.D.I. មួយ $A = a_0, a_1 a_2 \dots a_n \dots$

ទំនាក់ទំនង $A \geq 0$ សមមូលនឹង $a_0 \geq 0$ ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើ $a_0 \geq 0$ នោះយើងថា A វិជ្ជមាន ។ ក៏ដូចគ្នាដែរ យើងថា A អវិជ្ជមាន កាលណា វា ផ្ទៀងផ្ទាត់នឹង ទំនាក់ទំនង $A \leq 0$; ហើយយើងសង្កេតថា $A < 0$ សមមូលនឹង $a_0 < 0$ ⁶។

2/ ចំនួន D.D.I. $A = a_0, a_1 a_2 \dots a_n \dots$ គឺជាចំនួនតូចបំផុតដែលផ្ទៀងផ្ទាត់នឹងទំនាក់ ទំនង $A \geq A_n, \forall n$: តាមនិយមន័យគោលទាល់លើ (borne supérieure) A ជា គោលទាល់ លើនៃ ចំនួនដេស៊ីម៉ាល $A_n = a_0, a_1 a_2 \dots a_n, (\forall n)$ ទាំងអស់។

យើងសង្កេតថា ស្វិត A_n ជាស្វិតកើន ហើយ A ជាចំនួន D.D.I. តែមួយគត់ដែល ផ្ទៀងផ្ទាត់នឹង $A_n \leq A < A_n + 10^{-n}$ ចំពោះចំនួន n នីមួយៗ ។ នេះក៏ឲ្យឃើញកាន់

⁵ បានន័យថា បើគេឲ្យពីរចំនួន D.D.I., A និង B គេអាចប្រៀបធៀប ពីរចំនួននេះជានិច្ច គឺថាគេអាចសរ សេរ៖ $A \leq B$ ឬ $A \geq B$ ឬ $A = B$ ។

⁶ ចូរមើល §2-ការសរសេរចំនួនទសភាគវិទ្យុទីប (nombre décimaux relatifs) មួយបែបទៀត ។

តែត្រូវរុំឈ្មោះថា A_n ជាចំនួនដេស៊ីម៉ាល ប្រហែល ។

ស្វ៊ីតគ្មានប្រែប្រួល (suite monotone).

យើងធ្លាប់ដឹងមកហើយ ស្វ៊ីតកើន ឬ ស្វ៊ីតចុះ តែស្វ៊ីតគ្មានប្រែប្រួល គឺថា បើកើន គឺកើន រហូតទៅ ឥតមានប្រែប្រួល ហើយបើចុះគឺចុះ រហូតទៅ ឥតមានប្រែប្រួល ។

គេឲ្យ ស្វ៊ីត (A^α) កំណត់ដោយតួ ៖

$$A^\alpha = a_0^\alpha, a_1^\alpha, a_2^\alpha \dots \dots a_n^\alpha \dots \dots (\alpha = 1, 2, \dots, p, \dots) \text{ ជា D.D.I ។}$$

គេថា ស្វ៊ីត (A^α) នេះ កើន [ឬចុះ] បើកាលណា $\forall \alpha$ គេបាន $A^{\alpha+1} \geq A^\alpha$ [ឬ $A^{\alpha+1} \leq A^\alpha$];

គេថា ស្វ៊ីត (A^α) នេះ ដំឡើង (suite majorée)[ឬ បញ្ចុះ] (suite minorée) បើកាលណាមាន លេខផ្នែកដេស៊ីម៉ាលគ្មានទីបញ្ចប់ B មួយ ដែលគេបាន $A^\alpha \leq B$ [ឬ $A^\alpha \geq B$], $\forall \alpha$ ។

ឥឡូវគេឲ្យ (A^α) ស្វ៊ីតកើន នៃ D.D.I. ដំឡើងដោយ $B = b_0, b_1, \dots, b_n, \dots$

ដូច្នេះ ស្វ៊ីតនៃចំនួនគត់ a_0^α ចាំបាច់ត្រូវជាស្វ៊ីតកើន ហើយមាន b_0 ជាចំនួនដំឡើង ។

យើងសួរថាតើ ស្វ៊ីត (a_0^α) កើនរហូតបានទេ? ឬក៏នៅ «នឹង» មិនប្រែប្រួល នៅពេល ណាមួយ? ឆ្លើយថា ដោយ a_0^α ត្រូវតូចជាង b_0 ($a_0^\alpha \leq b_0$) $\forall \alpha$, ដូច្នេះ a_0^α មិនអាចកើន ឲ្យហួស b_0 ទេ ។ វាត្រូវតែឈប់កើននៅពេលណាមួយ បានន័យថា វា

ត្រូវតែនៅនឹងចាប់ពី ចំនួន α ណាមួយទៅ ។ ដូច្នេះ គេថា (a_0^α) ជា ស្វ៊ីតគ្មានប្រែប្រួល ។

សំនុំ E_0 នៃចំនួន a_0^α ជាសំនុំ នៃចំនួនគត់វិទ្យុទីប^៦ នៅក្នុងចន្លោះ $(a_0^1; b_0)$ ដូច្នេះ E_0 ជា សំនុំកំណត់ ហើយបើគេតាំង $a_0^{a_0} = a_0$ ជាធាតុដំបូងគេនៅក្នុង E_0 នៅពេលនោះ

^៦ យើងធ្លាប់តែឃើញ ស្វ៊ីត (u_n) ដោយ n ជាអថេរ ($n = 0, 1, 2, \dots, p, \dots$)

នៅពេលនេះគឺ ស្វ៊ីត (a_0^α) មាន α ជាអថេរ ($\alpha = 0, 1, 2, \dots, p, \dots$) គឺស្វ៊ីត : $a_0^1, a_0^2, a_0^3, \dots, a_0^\alpha, \dots$

^៧ a_0^α ចំនួនគត់វិទ្យុទីប ដូចជា -12, -11, -10, ..., 2, 3, ... ជាស្វ៊ីតកើន ពី $\alpha = 1$ ឡើងទៅ ហើយគ្មានប្រែប្រួល ពី $\alpha \geq a_0$ ឡើងទៅ ។

គេបាន $a_0^\alpha = a_0$ ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_0$ ។

ចាប់ពី $\alpha \geq \alpha_0$ ដោយស្វ័យ (A^α) កើន នោះគេបាន $A^{\alpha+1} \geq A^\alpha$ ដែលបណ្តាលឲ្យ $a_1^{\alpha+1} \geq a_1^\alpha$ ។ រួមសេចក្តីទៅ ចាប់ពី $\alpha \geq \alpha_0$ ស្វ័យ (a₁^α) ជាស្វ័យកើន តែដោយ a₁^α ជា ដេស៊ីម៉ាល នោះ $0 \leq a_1^\alpha \leq 9, \forall \alpha$ ។ ដោយស្វ័យ (a₁^α) កើន ហើយត្រូវ នីមួយៗ យកតម្លៃបានតែពី 0 ទៅ 9 នោះត្រូវតែនៅពេលណាមួយ តួទាំងនោះត្រូវ តែឈប់កើន ហើយនៅ នឹង ដដែល ។ យើងតាងដោយគូ (a₁ ; α₁) ចំនួន ដែល $\alpha \geq \alpha_1$ ឲ្យ $a_1^\alpha = a_1$ ។

ដោយបកស្រាយដូចខាងលើ គេបញ្ជាក់ថា ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_1$ ស្វ័យ (a₂^α) កើន ហើយដោយតួទាំងអស់ ធំបំផុតត្រឹម 9 ដូច្នោះស្វ័យនេះ ក៏ជាស្វ័យគ្មានប្រែប្រួលដែរ ចាប់ ពី $\alpha \geq \alpha_2$ ។ ដូច្នោះគេក៏បានគូ (a₂ ; α₂) ដែល $\alpha \geq \alpha_2$ ឲ្យ $a_2^\alpha = a_2$ ។

ហើយដោយ រេគរ៉ង់លើ n (récurrence sur n)⁹ គេបានគូ (a_n ; α_n) ដែល $\alpha \geq \alpha_n$ ឲ្យ $a_n^\alpha = a_n$ ។

រួមសេចក្តីទៅបើ

បើស្វ័យ (A^α) កើន ហើយដំឡើង B នោះ គេអាច ផ្គុំ វា (on associe) ជាមួយនឹងចំនួន ដេស៊ីម៉ាលគ្មានទីបញ្ចប់ $A = a_0, a_1 a_2 \dots \dots a_n \dots$

ដែលជា ចំនួនដេស៊ីម៉ាល តូចជាងគេ ក្នុងចំណោមចំនួនផ្នែកដេស៊ីម៉ាលផ្សេងផ្ទាល់នឹង $A \geq A^\alpha$,

តែចំពោះ a₁^α ចំនួនគត់វិជ្ជមាននៅចន្លោះ (0 ; 9) ដូចជា 0,1,5, 4, 3,2,3,4,.....7,8,8,8,..... ជាស្វ័យកើន ពី $\alpha \geq \alpha_0$ ឡើងទៅរហូតដល់ α₁ ហើយគ្មានប្រែប្រួល ពី $\alpha \geq \alpha_1$ ឡើងទៅ ។

⁹ រេគរ៉ង់លើ n គឺជារបៀបបញ្ជាក់មួយ ដែលដោយការសង្កេតឃើញថា « ទំនាក់ទំនងមួយ » ត្រូវ ចំពោះ n = 1 នោះគេក៏ពង្រីកថាវា ក៏នៅតែត្រូវ ចំពោះ តម្លៃ n ឯទៀតៗដែរ រហូតដល់ n ទៅអនន្ត ។

$\forall \alpha$ ពីព្រោះថា បើគេឲ្យ $n (n \in \mathbb{N})$ គេក៏បាន α_n ដែល $\alpha \geq \alpha_n$ ឲ្យ $A_n^\alpha = A_n$ ¹⁰ ។
 ម្យ៉ាងទៀត $B \geq A^\alpha$ តម្រូវឲ្យ $B_n \geq A_n^\alpha$ ។ ដោយថា $B \geq A^\alpha$ គ្រប់តម្លៃ α ដូច្នេះគេ
 ក៏បាន $B_n \geq A_n, \forall n$, គឺថា $B \geq A$ ។

ការស្នើ-VI-5-1.
 បើ A^α ជាស្វ៊ីត កើន និងមាន D.D.I. ដំឡើង (majoré) នោះគេមាន ចំនួនផ្នែកដេ
 ស៊ីមាលគ្មានទីបញ្ចប់ A មួយ និងស្វ៊ីតចំនួនគត់ α_n ដែលចំពោះ $\alpha \geq \alpha_n$ គេបាន
 $A_n^\alpha = A_n$ ។ A ជា D.D.I. គោលទាល់លើ (la borne supérieure) នៃ ចំនួន A^α ទាំង
 អស់ ហើយគេនឹងតាង ដោយ $A = \sup_{\Delta}(A^\alpha)$ ។

តទៅនេះគឺការពន្យល់បន្ថែមនូវ ស្វ៊ីត (A^α) នៃ D.D.I ដោយប្រើតារាង

¹⁰ $A_n = a_0, a_1 a_2 \dots \dots a_n$

$$A^\alpha = a_0^\alpha, a_1^\alpha a_2^\alpha \dots a_n^\alpha \dots (\alpha = 1, 2, \dots, p, \dots)$$

ស៊ីត (a_0^α) ស៊ីត (a_1^α)

		តម្លៃ n									
តម្លៃ	A_n^α	0	1	2		n	n+1				$+\infty$
α	$\alpha = 1$	a_0^1	a_1^1	a_2^1		a_n^1	a_{n+1}^1		
	$\alpha = 2$	a_0^2	a_1^2	a_2^2		a_n^2	a_{n+1}^2		
		
	$\alpha = \alpha_0$	$a_0^{\alpha_0} = a_0$	$a_1^{\alpha_0}$	$a_2^{\alpha_0}$		$a_n^{\alpha_0}$	$a_{n+1}^{\alpha_0}$		
		a_0	$a_1^{\alpha_0+1}$	
		a_0									
	$\alpha = \alpha_1$...	$a_1^{\alpha_1} = a_1$			$a_n^{\alpha_1}$					
		...	a_1								
	$\alpha = \alpha_2$	a_0	a_1	$a_2^{\alpha_2} = a_2$		$a_n^{\alpha_2}$...		
		
	A	a_0	a_1	a_2		a_n	a_{n+1}				
	B	b_0	b_1	b_2		b_n	b_{n+1}				
	$+\infty$										

សង្កេត

ចំពោះតារាងខាងលើ យើងឃើញ $\alpha_0 \leq \alpha_1 \leq \alpha_2$ ហើយ មកដល់ α_2 យើងឃើញ

$a_0^{\alpha_2} = a_0 \quad a_1^{\alpha_2} = a_1 \quad a_2^{\alpha_2} = a_2 \Rightarrow A_2^{\alpha_2} = a_0, a_1 a_2$ ហើយ ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_2$

$A_2^\alpha = a_0, a_1 a_2$ ។ ដោយ $A_2 = a_0, a_1 a_2$ ដូច្នោះយើងបាន

ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_2$, $A_2^\alpha = A_2$ (R1) នេះជាលទ្ធផល ចំពោះ $n = 2$ ។ ដូច្នោះ ចំពោះ n (R1)

ទៅជា ៖ ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_n$, $A_n^\alpha = A_n$ ។

$$B \geq A^\alpha \Rightarrow [B_n \geq A_n^\alpha, \forall \alpha] \Rightarrow [B_n \geq A_n, \forall n] \Rightarrow B \geq A \quad \forall$$

គេក៏បានដូច ការស្នើ-VI-5-1. ដែរដោយផ្លូវ A^α ជាស្វិត កើន មាន D.D.I. ដំឡើង (majoré)

មកជា A^α ជាស្វិតចុះ មាន D.D.I. បញ្ចុះ (minoré) នៅពេលនោះ ស្វិត A^α មានគោល

ទាបក្រោម (la borne inférieure) A ដែលគេ នឹងតាងដោយ $A = \inf_\Delta(A^\alpha)$ ។

ហើយ A ជា D.D.I. ដែលធំជាងគេក្នុងពួក D.D.I. ផ្ទៀងផ្ទាត់នឹង $A \leq A^\alpha, \forall \alpha \in N$

(គឺថា A យ៉ាងធំបំផុត ស្មើនឹងតួ A^α ចំពោះតម្លៃ α ណាក៏ដោយ)។

ការស្នើ-VI-5-2.

បើ A^α និង B^α ជាស្វិត កើនទាំងពីរ ទាល់លើទាំងពីរ ដោយ D.D.I. និងចំពោះ

តម្លៃ α នីមួយៗ ផ្ទៀងផ្ទាត់នឹងទំនាក់ទំនង $A^\alpha \leq B^\alpha$ ហើយបើគេតាងដោយ

$A = \sup_\Delta(A^\alpha)$ និង $B = \sup_\Delta(B^\alpha)$ នៅពេលនោះ គេបាន៖ $A \leq B$ ។

បានន័យថា៖

$$\left. \begin{array}{l} A^\alpha \leq B^\alpha \\ A = \sup_\Delta(A^\alpha) \text{ និង } B = \sup_\Delta(B^\alpha) \end{array} \right\} \Rightarrow A \leq B$$

ដោយប្រើ ការស្នើ-VI-5-1. (ពីព្រោះ ស្វ័ត A^α និង B^α កើននិងទាល់លើ) ដូច្នោះ យើងអាច
 រកស្វ័តនៃចំនួនគត់ α_n ដែលចំពោះ $\alpha \geq \alpha_n$ យើងបាន ទាំងពីរ¹¹ $A_n^\alpha = A_n$ និង $B_n^\alpha = B_n$ ។
 ដូច្នោះ ចំពោះ តម្លៃ n នីមួយៗ គេបាន $A_n \leq B_n$ គឺថា $A \leq B$ ។
 បន្ទាប់ទៅនេះ យើងអាចសិក្សា តែក្នុង D.D.I. ដូចជាកំណត់ពិធី បូក $A+B$ នៃពីរ D.D.I.
 គឺជា គោលទាល់លើ នៃស្វ័តកើន A_n+B_n ។ យើងឃើញថា ពិធីបូកនេះ មានលក្ខណៈ
 ត្រលប់ (commutative) ហើយគេក៏អាចថា វាមានលក្ខណៈ ផ្គុំដែរ (associative)។
 តែចំពោះលក្ខណៈ ផ្គុំ បើកាលណាយើងពង្រីកឲ្យវែងឆ្ងាយ នោះអាចជួបនូវចំណោទ

¹¹ ចូរមើលតារាងខាងលើ ចំពោះ $n=0$ យើងបាន α_0 , ចំពោះ $n=1$ យើងបាន α_1 , នេះចំពោះស្វ័ត A^α
 ។ ឥឡូវ មានស្វ័តដល់ទៅពីរ គឺ A^α និង B^α ដូច្នោះ ដើម្បី ញែក $(\alpha_0, \alpha_{1\dots})$ នៃស្វ័ត A^α ចេញពី $(\alpha_0, \alpha_{1\dots})$
 នៃស្វ័ត B^α នោះយើង សន្មតតាង α^A ជា α ប្រើចំពោះស្វ័ត A^α និង α^B ជា α ប្រើចំពោះស្វ័ត B^α ។
 ដោយ ស្វ័តពីរ អាចខុសគ្នា ដូច្នោះ $\alpha_0^A \neq \alpha_0^B, \alpha_1^A \neq \alpha_1^B$ ។ ដូចយើងឃើញនៅតារាងខាងលើស្រាប់ហើយ
 បើយើងតាងស្វ័ត A^α និងស្វ័ត B^α ដោយ $A^\alpha = a_0^\alpha, a_1^\alpha a_2^\alpha \dots \dots a_n^\alpha \dots \dots (\alpha = 1, 2, \dots, p, \dots)$
 $B^\alpha = b_0^\alpha, b_1^\alpha b_2^\alpha \dots \dots b_n^\alpha \dots \dots (\alpha = 1, 2, \dots, p, \dots)$ នោះ ចំពោះ A^α ៖
 α_0^A គឺជា ចំនួនគត់ ដែល ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_0^A$ ធ្វើឲ្យ a_0^α មិនប្រែប្រួល (ឧបមា $a_0^\alpha = 235$) នេះចំពោះ $n = 0$
 α_1^A គឺជាចំនួនគត់ ដែល ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_1^A \geq \alpha_0^A$ ធ្វើឲ្យ a_1^α មិនប្រែប្រួល (ឧបមា $a_1^\alpha = 5$) នេះចំពោះ $n = 1$
 ហើយចំពោះ B^α ៖
 α_0^B គឺជា ចំនួនគត់ ដែល ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_0^B$ ធ្វើឲ្យ b_0^α មិនប្រែប្រួល (ឧបមា $b_0^\alpha = 201$) នេះចំពោះ $n = 0$
 α_1^B គឺជាចំនួនគត់ ដែល ចំពោះ $\alpha \geq \alpha_1^B \geq \alpha_0^B$ ធ្វើឲ្យ b_1^α មិនប្រែប្រួល (ឧបមា $b_1^\alpha = 7$) នេះចំពោះ $n = 1$
 តើយើងត្រូវយក α_0 ប៉ុន្មាន ដើម្បី ឲ្យ a_0^α និង b_0^α មិនប្រែប្រួលទាំងពីរ គឺយើងយក $\alpha_1 = \sup(\alpha_1^A, \alpha_1^B)$ ។
 តាមនិយមន័យ របស់ ពាក្យ sup គឺ ក្នុងពពួកចំនួនដែលនៅក្នុងរង្វង់ក្រចក គេយកចំនួនណាដែលធំ
 ជាងគេបង្អស់ ឧបមា ៖ $\sup(5, 2, 7, 4) = 7$ ។

ដែលពុំអាច ឲ្យយើង យក D.D.I. ជា ចំនួនទូទៅ នៃចំនួនផ្នែកដេស៊ីម៉ាលបាន (des anomalies qui nous empêcher de considérer les D.D.I. comme une bonne généralisation de la notion de nombre réel) ។

ឧទាហរណ៍ដូចតទៅនេះ៖

1/ ពិធីបូក នៃ D.D.I. ដែលមិនត្រូវនឹងក្បួនសម្រួល(règle de simplification) ៖

ឧបមាដូចជា : $0,9999..... + 0,1111..... = 1,1111..... = 1 + 0,1111...$ បង្ហាញឲ្យ

ឃើញថា ទំនាក់ទំនង $A+C = B+C$ មិនឲ្យ $A = B$ ទេ ដូច្នោះ យើងក៏ពិបាកនឹង កំណត់ឲ្យច្បាស់នូវ ពិធីសង នៃ ពីរ D.D.I. ដែរ។

2/ គេពុំអាចរក D.D.I. ដែលនៅចន្លោះ ពីរ D.D.I. ដូចជា 1 និង 0,9999..... (មើលការ ស្នើ-VI-6-1.) ។

3/ - ចំនួន D.D.I. $A = \bar{1},9999.....$ បំពេញ ទំនាក់ទំនង $A+A = A$ ដូច្នោះ $nA = A$ បើគេ កំណត់ nA គឺជាផលបូក នៃ A n ដង ។

ដូច្នោះ សំនុំ D.D.I. មិនជាប់ទេ ដូច្នោះ មិនបំពេញ **ស្វ័យស័ក្ស អានស៊ីមេដ** ។

ភាពពិបាកនេះ មកពីមាន D.D.I. ដែលនៅខាងចុង មានលេខ 9 គ្មានទីបញ្ចប់ ។ គេមិនជួប នឹង D.D.I. បែបនេះទេ បើកាលណាគេធ្វើលេខចែក ឬ រកឫសការេ បើសិន គេមិនច្រឡំ យកលេខតូចពេក នៅពេលចែក ឬពេលរកឫសការេ ។ ដូច្នោះយើងរក របៀបយ៉ាងណា ដើម្បីបំបាត់ ការពង្រីកដេស៊ីម៉ាលប្លែក នេះ ហើយនៅពេលនោះ នឹងបាន សញ្ញាណនៃចំនួនពិត (la notion de nombre réel) ។